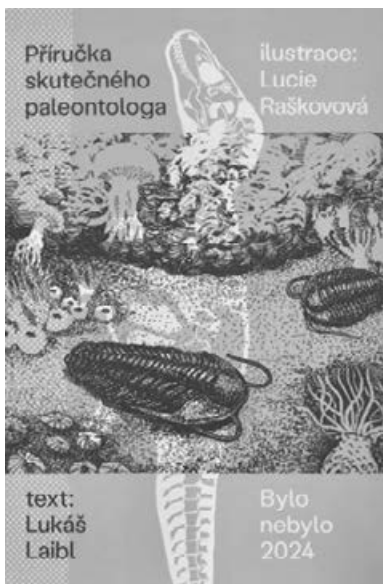

HORKÉ PÁRKY

Falunská uzenka

První nožka dnešního parku je jednohubka, ale budete se k ní (na pokyn svých malých potomků) opakově vracet. Jmenuje se *Nejvíc nejlepší!* (Host, 2025) a opravdu taková je. Nejvíc nejlepší je také autorka, výtvarnice a spisovatelka italského původu Beatrice Alemagna, současná hvězda picture booků. Její knihy, na první pohled rozpoznatelné pro svou výtvarnou originalitu, jsou překládány do desítek jazyků. Jedná se o druhý příběh malé rozjívené netopýrky Paskalíny, který v překladu Evy Sládkové z francouzského originálu přináší nakladatelství Host. Tentokrát se Paskalína vypraví s maminkou nakupovat (zatímco tatínek zůstává doma, aby uklízel), sedí v nákupním vozíku, na všechno se snaží sahat, všechno chce – pražené cvrčky, trpytky na křídýlka, panenku „batbínu“. (V souvislosti s posledním uvedeným předmětem Paskalínina loudění bych ráda zdůraznila, nakolik ovlivňuje kvalitu zahraničních knih pro děti umný a nápaditý překlad! Jen bloud si myslí, že přeložit picture book je hračka!)

Kdo byl někdy s malým dítětem nakupovat, pochopí mamčinu rezolutní odmítání všech Paskalíniných požadavků. Paskalína ale nadšením doslova slintá. A tu přichází typický autorčin smyk do surreálu, protože Paskalína se vinou slintání promění ve slimáka! Tato její nová podoba ji odvede daleko od maminky, ale v závěru jí dovolí pochopit, že „nejvíc nejlepší“ je mámino objetí. Ale pozor, tak prvoplánově sladké to není! Pro plné pochopení je nutno pečlivě sledovat výrazy v obličejích – jak maminky, tak Paskalíny. Vyděšení střídá ulehčení, láskyplnou jistotu střídá vypočítavost. Takže až vaše dítě odnese z obchodu sýkorka, vy se k smrti vyděsíte a v návalu ulehčení při opětovném shledání nabydete dojmu, že na nějakém výchovném odmítání vůbec nezáleží, hlavně, že jste zase spolu, dejte si setsakramentský pozor, abyste zahlcení láskou neřekli něco, co nechcete. Váš potomek toho totiž, stejně jako Paskalína, dokáže okamžitě zneužít.

Druhá nožka je lahůdky pro milovníky pradávné minulosti, která by jistě udělala radost Zdeňku Burianovi, jehož 120. výročí narození letos slavíme. *Příručka skutečného paleontologa* (Bylo nebylo, 2024). Autorem báječně čtivého textu je „uctívač trilobitů“ z Akademie věd, Lukáš Laibl. Ilustracemi knihu vyšperkovala Lucie Raškovová. Populárně-naučná literatura psaná lehkou rukou, zdobená zajímavými příklady, modelovaná se záměrem předat informace, nikoliv jen prehistoricky mentorovat, je poklad. Právě takový poklad budete mít v ruce, až tuhle miniknižku v závalech řvavě barevných obálek exkavujete. „Když chcete vědět, co přesně bylo na jídelním lístku dávného zvířete, musíte najít zkamenělinu s nacpaným břichem. [...] Dozvěděli se tak nejen to, že mladí gorgosauři baštili dinosaury s vtipným jménem Citipes, ale i to, že tihle masožravci jim občas utrhli jen zadní nohy, které spolklí vcelku. Tenhle nálezk navíc ukazuje, že gorgosauří teenageri zvládli ulovit i poměrně rychlou kořist, kterou by jako dospělí už nejspíš nedohrnali.“ (s. 84) ■